

သိဒ္ဓိကျင့်စဉ် နှင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်း

သိဒ္ဓိကျင့်စဉ်နှင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်းကို ရယူမယ်။ တချို့ဒါကို မယုံကြည် ပါဘူး။ ယုံတာမယုံတာ အကြောင်းမဟုတ်ဘူး။ ကျင့်စဉ်ရဲ့ သဘောထားကို ပြောပြမှာ။

တန်ခိုးသိဒ္ဓိရရာကြောင်းကြံစည်တာ ဒါလူ့သာမန်ရဲ့ အလုပ်ပဲ။ တော်တော်ကို စွန့်ခွင့်စားစားလုပ်တတ်တဲ့ သဘာဝရှိမှသာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ယုံလည်း ယုံကြည်ရမယ်။

အကြံ ဉာဏ်ရှိတဲ့လူတွေ၊ ဇွဲသတ္တိရှိတဲ့လူတွေလုပ်တဲ့အလုပ်ဖြစ်တယ်။ အဲဒီတော့ သိဒ္ဓိလမ်း စဉ်ကို တကယ်ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ လိုက်မယ်ဆိုရင် လူတစ်ယောက်ဟာ ဆင်းရဲ မွဲတော့မှ လိုက်လို့ မဖြစ်ဘူး။ ချမ်းချမ်းသာသာ၊ ချောင်ချောင်လည်လည်၊ ကြွယ်ကြွယ်ဝဝ အဆင် ပြေနေတဲ့အချိန်ကနေ၊ တကယ်လို့ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို စွန့်ခွာရိုက်လည်း သူ့မှာရှိမှ စွန့်တယ်လို့ပြောလို့ရမှာပေါ့။ စားစရာမရှိတဲ့လူက သူ့ကဘာတွေကို စွန့်ပစ်ပြီး ထွက်လာ တယ်ဆိုတာ၊ ဒါဟာ အဓိပ္ပာယ်မရှိဘူး။ တစ်ပြားမှမရှိတဲ့လူ စွန့်လို့မရဘူး။ ပထမ ရှိနေအောင် လုပ်ရမယ်။

အဲဒီကျင့်စဉ်ကျင့်နေတဲ့အတွင်းမှာ ဟိုနားလေးထွက်ပြီး အလှူခံလိုက်၊ ဒီနားလေး ကို ဘုရားတည်မယ်လို့ အကြောင်းပြပြီး အလှူခံလိုက်၊ ဘာလုပ်မယ်ဆိုပြီး အကြောင်းပြပြီး အလှူခံလိုက်၊ အလှူခံပြီးစားနေလို့ မပြီးဘူး၊ ကိုယ်ကလည်းလှူရဦးမှာ၊ ကိုယ်က ကြွယ်ဝဖို့ လိုတယ်။ ချမ်းသာဖို့လိုတယ်။ အဲဒီတော့ ချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်းကို သိဒ္ဓိ ကျင့်စဉ်မှာ အတိအကျဖော်ပြထားတယ်။